

18 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 380/95)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σύσταση του Προϊσταμένου —
Εξεύρεση του Προϊσταμένου στην κριθείσα περίπτωση και όροι κύ-
ρους της σύστασής του.

Σχέδια Υπηρεσίας — Ερμηνεία και εφαρμογή — Ειδικά η περίπτωση 5
πρόβλεψης προσόντος πλεονεκτήματος.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως
— Πλάνη περί τα πράγματα — Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές 10
— Πεπλανημένη αντίληψη της Ε.Δ.Υ. και του συστήσαντος Διευθυ-
ντή ως προς την κατοχή του πλεονεκτήματος από το διορισθέντα —
Η πλάνη επουσιώδης υπό τις περιστάσεις — Η προαγωγή έγκυρη.

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της προαγωγής του ενδιαφερομένου
μέρους σε Ανώτερο Λειτουργό Εμπορίου. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφά-
σισε ότι:

1. Εφ' όσον η επίδικη θέση δεν υπάγεται σε κανένα από τα τρία Τμή- 20
ματα του Υπουργείου (σήμερα παρέμειναν μόνο δύο) που αναφέ-
ρονται στον Πρώτο Πίνακα της Κ.Δ.Π. 98/91, αλλά στις Υπηρε-
σίες Εμπορίου και Βιομηχανίας του Υπουργείου, "Προϊστάμε-
νος" για σκοπούς του Άρθρου 35(4) του Ν. 1/90 είναι ο Γενικός Δι-

ευθυντής και ορθά προέβη στις συστάσεις.

Επίσης όταν η σύσταση είναι εναρμονισμένη προς τα στοιχεία του φακέλου δεν απαιτείται η καταγραφή των στοιχείων που βασίζεται.

5

Οι πληροφορίες που πήρε ο Γενικός Διευθυντής για τους υποψηφίους από τους “προϊσταμένους” των υποψηφίων, σύμφωνα με τη νομολογία, δεν είναι απαραίτητο να καταγράφονται.

10

Αν η σύσταση του Προϊσταμένου τέλος έπρεπε να αναφέρεται μόνο στην αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα, δε θα υπήρχε λόγος να προνοείται στο Νόμο ως ένα πρόσθετο στοιχείο που λαμβάνεται υπ’ όψη από την ΕΔΥ. Η σύσταση αποτελεί ανεξάρτητο στοιχείο κρίσης το οποίο μπορεί να αποκαλύψει ικανότητες και πτυχές της προσωπικότητας των υποψηφίων που δεν είναι δυνατό να διακριβωθούν από τα στοιχεία που περιέχονται στους φακέλους.

15

20

2. Η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του διορίζοντος οργάνου και το Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο αν η ερμηνεία που δόθηκε δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή.

25

Η κατοχή προσόντος που συνιστά πλεονέκτημα σύμφωνα με τα Σχέδια Υπηρεσίας έχει σημασία, παραγνώρισή του δε από το διορίζον όργανο πρέπει να αιτιολογείται ειδικά.

30

Έχει νομολογιακά καθιερωθεί ότι το ίδιο προσόν δεν μπορεί να είναι ταυτόχρονα και αναγκαίο απαιτούμενο για διορισμό και πρόσθετο. Διαφορετικά το ίδιο πτυχίο θα λαμβανόταν υπ’ όψη και θα προσμετρούσε για δύο διαφορετικούς σκοπούς.

35

3. Η Ε.Δ.Υ. εσφαλμένα και πεπλανημένα θεώρησε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε πρόσθετο προσόν όπως απαιτείται από το Σχέδιο Υπηρεσίας. Η διαπίστωση πλάνης ως προς το πραγματικό γεγονός δε συνεπάγεται ακυρότητα αυτομάτως. Η πλάνη πρέπει να είναι ουσιώδης, δηλαδή, να προκύπτει ότι έχει επιδράσει αποφασιστικά στην τελική κρίση.

40

Είναι αποδεκτό ότι τόσο το ενδιαφερόμενο μέρος όσο και ο αιτητής κατέχουν τα υπό του Σχεδίου Υπηρεσίας απαιτούμενα προσόντα.

Όσον αφορά την αξία, η κρίση της Ε.Δ.Υ. η οποία δέχθηκε ότι το

ενδιαφερόμενο μέρος δεν υστερεί του αιτητή, συνάδει απόλυτα με τα στοιχεία των φακέλων. Η ισχυρή δε σύσταση του Γενικού Διευθυντή υπέρ του ενδιαφερόμενου μέρους δεν έχει βασισθεί στο γεγονός ότι κατείχε επιπρόσθετο προσόν το οποίο ήταν εσφαλμένο, αλλά στην αξία και την αρχαιότητά του. Στη σύσταση του Γενικού Διευθυντή επικουρικά αναφέρεται το επιπρόσθετο προσόν για να δικαιολογήσει έτι περαιτέρω την προτίμησή του προς το ενδιαφερόμενο μέρος. 5

Η Ε.Δ.Υ. στην απόφασή της αφού σημειώνει ότι έλαβε υπ' όψη τις Εμπιστευτικές/Υπηρεσιακές Εκθέσεις των υποψηφίων και αφού συνεκτίμησε τα ουσιώδη στοιχεία με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια και αφού έλαβε σοβαρά υπ' όψη τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή, απεφάσισε να προάξει το ενδιαφερόμενο μέρος. Στο τέλος δε της απόφασής της και αφού αξιολόγησε τους υποψηφίους και προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος, σημειώνει ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει σε αρχαιότητα, δεν υστερεί σε αξία, διαθέτει το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας και έχει την αιτιολογημένη σύσταση του Γενικού Διευθυντή. 10
15

Η υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους σε αρχαιότητα είναι δεδομένη και δεν αμφισβητήθηκε. 20

Η αντίληψη πως η Ε.Δ.Υ., κατά την αποτίμηση των κριτηρίων, πρόσδωσε βαρύτητα στην πεπλανημένη θέση ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κατείχε επιπρόσθετο προσόν, είναι εσφαλμένη. 25

Τόσο η σύσταση του Γενικού Διευθυντή όσο και η απόφαση της Ε.Δ.Υ. έδωσαν βαρύτητα στην αξία και την αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους και επικουρικά αναφέρθηκαν στο επιπρόσθετο προσόν. Η εσφαλμένη αναφορά στο επιπρόσθετο προσόν τόσο στη σύσταση του Γενικού Διευθυντή όσο και στην απόφαση της Ε.Δ.Υ., δεν επηρέασε ουσιωδώς την τελική κρίση της τελευταίας. Το βάθος της κρίσης της ΕΔΥ ως προς το ποιος είναι ο καταλληλότερος για προαγωγή δεν αφαιρείται εξ αιτίας της πλάνης ως προς το επιπρόσθετο προσόν. Η κρίση της Ε.Δ.Υ. βασίσθηκε στην υπεροχή σε αξία και αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους και στην ισχυρή σύσταση του Γενικού Διευθυντή. Η εσφαλμένη αντίληψη του Γενικού Διευθυντή και τελικά της Ε.Δ.Υ. ως προς το θέμα του "πρόσθετου προσόντος" δεν επηρέασε ουσιωδώς την κρίση της κατά τη λήψη της απόφασης. 30
35
40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Γεωργιάδου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2480,

5 Σολωμού-Μικαίου και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 1904,

Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 2360,

Ψωμά ν. Δημοκρατίας (1996) 4 Α.Α.Δ. 1905,

10

Χ΄Χάννας ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 2720,

Δημοκρατία ν. Πογιατζή (1992) 3 Α.Α.Δ. 422,

15

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,

Ραφαελοπού ν. Republic (1987) 3 C.L.R. 211,

Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (αφ. 1) (1989) 3 Α.Α.Δ. 1443,

20

Κυριακίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 851,

Hardacre-Δημητριάδου ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 182,

25

Ματθαίου ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 1088,

Μιλτιάδους ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1381,

Χαραλάμπους ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1953,

30

Παπαϊωάννου και Άλλοι (Αφ. 2) ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 713,

Γαλανού και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1996) 3 Α.Α.Δ. 43.

35 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της ΕΔΥ να προάξει το ενδιαφερόμενο μέρος στη μόνιμη θέση Ανώτερου Λειτουργού Εμπορίου αντί του αιτητή.

40

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Ρ. Πετρίδου, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

A. Κωνσταντίνου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή προ- 5
σβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας (ΕΔΥ)
με την οποία προήγαγε τον Δημοσθένη Δρουσιώτη στη μόνιμη θέ-
ση Ανώτερου Λειτουργού Εμπορίου, Υπηρεσίες Εμπορίου και
Βιομηχανίας, από τις 15/2/1995.

Η επίδικη θέση είναι θέση προαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 10
35(α) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου αρ. 1/90, όπως τροπο-
ποιήθηκε.

Ο δικηγόρος του αιτητή πρόβαλε, κυρίως, ως λόγο ακυρότητας, 15
τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Εμπορίου και
Βιομηχανίας κατά τη συνεδρίαση της ΕΔΥ, ημερομηνίας
27/1/1995.

Ο Γενικός Διευθυντής σύστησε το ενδιαφερόμενο μέρος (Δημο- 20
σθένη Δρουσιώτη) και το απόσπασμα της σύστασής του έχει ως
ακολουθώς:-

“Με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους, την προσωπική 25
γνώση που έχω και για τους τρεις υποψηφίους, καθώς και τις
πληροφορίες που πήρα από τους οικείους προϊστάμενους τους
σ’ ότι αφορά την προσφορά, την αξία και την καταλληλότητά
τους για την υπό πλήρωση θέση, συστήνω για προαγωγή το
Δρουσιώτη Δημοσθένη.

Όσον αφορά την αξία, ο Δρουσιώτης υπερέχει σημαντικά και 30
τονίζω τη λέξη σημαντικά, γιατί τον χαρακτηρίζει μία ισχυρή
προσωπικότητα, έχει εξαιρετες διοικητικές και οργανωτικές
ικανότητες, είναι επίμονος στην προώθηση και εφαρμογή των
προγραμμάτων της υπηρεσίας και έχει πολύ καλές και βαθιές 35
ειδικές γνώσεις και πείρα πάνω στα θέματα με τα οποία ασχο-
λείται. Η υπηρεσία τον έχει ανάγκη και πιστεύω ότι είναι ο κα-
ταλληλότερος για να καταλάβει την υπό πλήρωση θέση.

Όσον αφορά την αρχαιότητα ο Δρουσιώτης υπερέχει έναντι 40
των λοιπών υποψηφίων.

Τέλος, όσον αφορά τα προσόντα, και πάλιν ο Δρουσιώτης υπε-
ρέχει, γιατί διαθέτει μεταπτυχιακό (Master of International

Affairs), το οποίο είναι σχετικό με τα καθήκοντα της υπό πλήρωση θέσης και βάσει του Σχεδίου Υπηρεσίας θεωρείται πλεονέκτημα.”.

- 5 Μετά την αποχώρηση του Γενικού Διευθυντή από τη συνεδρίαση η ΕΔΥ ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων, αφού έλαβε υπ’ όψη τις εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους με ιδιαίτερη έμφαση στα τελευταία χρόνια, τα προσόντα, την αρχαιότητα, τις συστάσεις του Γενικού Διευθυντή και κατέληξε στα ακόλουθα:-

10 “Η Επιτροπή έλαβε υπ’ όψη τις Εμπιστευτικές/Υπηρεσιακές Εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους, όπως αυτές έγιναν τελικά δεκτές από την ίδια, με ιδιαίτερη έμφαση στα τελευταία χρόνια. Όσον αφορά τις Υπηρεσιακές Εκθέσεις που υποβλήθηκαν για το 1990, η Επιτροπή τις προσήγγισε με βάση τη γενική

15 απόφαση που πήρε στη συνεδριάσή της με ημερομηνία 7.10.91, στο βαθμό που συνάδει με τα στοιχεία της παρούσας διαδικασίας.

20 Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων καθώς και την αρχαιότητά τους, η οποία φαίνεται στον ενώπιόν της κατάλογο των υποψηφίων.

25 Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία και με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - τη σύσταση και τα σχετικά αιτιολογικά που πρόβαλε ο Γενικός Διευθυντής, έκρινε ότι ο ΔΡΟΥΣΙΩΤΗΣ Δημοσθένης υπερέχει των άλλων υποψηφίων, τον επέλεξε ως τον πιο κατάλληλο και αποφάσισε να προσφέρει σ’ αυτόν προαγωγή στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Ανώτερου Λειτουργού Εμπορίου, Υπηρεσίες Εμπορίου και Βιομηχανίας.

30 Η Επιτροπή σημειώνει ότι ο Δρουσιώτης υπερέχει σε αρχαιότητα, δεν υστερεί σε αξία, διαθέτει το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας και έχει την αιτιολογημένη σύσταση του Γενικού Διευθυντή.”.

40 Ο πρώτος λόγος ακυρότητας που πρόβαλε ο δικηγόρος του αιτητή αναφορικά με τη σύσταση του Προϊσταμένου είναι ότι ο Γενικός Διευθυντής που έδωσε τις συστάσεις είναι αναρμόδιο όργανο εφ’ όσον δι. είναι ο Προϊστάμενος του Τμήματος στο οποίο υφίσταται η κενή θέση όπως προνοείται στο άρθρο 35(4) του Νό-

μου 1/90. Αρμόδιο όργανο, σύμφωνα με την εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή, ήταν ο Διευθυντής Εμπορίου κ. Α. Πετρώνας.

Στην πρόταση της αρμόδιας Αρχής προς την ΕΔΥ γίνεται αναφορά στην “πλήρωση της θέσης Ανώτερου Λειτουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας”. Η θέση αυτή προνοείται στον Τακτικό Προϋπολογισμό, είναι μόνιμη και ανήκει στις Υπηρεσίες Εμπορίου και Βιομηχανίας. 5

Η δικηγόρος για τους καθ’ ων η αίτηση, σε απάντηση του πιο πάνω ισχυρισμού του αιτητή, παρέπεμψε στους περί Δημοσίας Υπηρεσίας (Γενικούς) Κανονισμούς του 1991 (Κ.Δ.Π. 98/91) και, ειδικότερα, στις πρόνοιες του Κανονισμού 3 και του Πρώτου Πίνακα από τις οποίες προκύπτει ότι το Υπουργείο αποτελείται από τρία Τμήματα (Συνεργατική ανάπτυξη, Μεταλλεία και Τμήμα Επίσημου Παραλήπτη και Εφόρου) κάτω από τα οποία δεν εμπίπτει η επίδικη θέση. 10

Η επίδικη θέση σύμφωνα με τον Τακτικό Προϋπολογισμό, υπάγεται στις Υπηρεσίες Εμπορίου και Βιομηχανίας. Ο ισχυρισμός της δικηγόρου για τους καθ’ ων η αίτηση ότι οι Υπηρεσίες Εμπορίου και Βιομηχανίας στις οποίες υπάγεται η κενή θέση έχουν άμεσο Προϊστάμενο το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου είναι ορθό και υποστηρίζεται από το άρθρο 2 του Ν. 1/90 το οποίο προνοεί ότι “Τμήμα” σημαίνει Τμήμα, Υπηρεσία ή Γραφείο που υπάγεται σε Υπουργείο και “Προϊστάμενος Τμήματος” σημαίνει αυτόν που κατέχει την ιεραρχικά ανώτατη θέση στο Τμήμα. Προκειμένου δε περί υπαλλήλων που δεν υπάγονται σε “Τμήμα”, Προϊστάμενος είναι ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου. 25

Έχοντας υπ’ όψη τα πιο πάνω, καταλήγω στο συμπέρασμα πως, εφ’ όσον η επίδικη θέση δεν υπάγεται σε κανένα από τα τρία Τμήματα του Υπουργείου (σήμερα παρέμειναν μόνο δύο) που αναφέρονται στον Πρώτο Πίνακα της Κ.Δ.Π. 98/91, αλλά στις Υπηρεσίες Εμπορίου και Βιομηχανίας του Υπουργείου, “Προϊστάμενος” για σκοπούς του άρθρου 35(4) είναι ο Γενικός Διευθυντής και ορθά προσέβη στις συστάσεις. Κατά συνέπεια ο ισχυρισμός περί αναρμοδιότητας του Γενικού Διευθυντή για υποβολή συστάσεων, κρίνεται αβάσιμη και απορρίπτεται. 30

Στη συνέχεια ο δικηγόρος του αιτητή υποστηρίζει ότι η σύσταση του Γενικού Διευθυντή είναι ανατιολόγητη γιατί στηρίζεται και στην προσωπική του γνώση και τις πληροφορίες που πήρε από τους προϊστάμενους των υποψηφίων, που είναι όμως άγνωστα 40

στοιχεία αφού δεν αποκαλύπτονται. Ισχυρίζεται επίσης ότι ο Γενικός Διευθυντής στηρίζεται αποσπασματικά σε επί μέρους χαρακτηρισμούς τους οποίους χρησιμοποιεί ως στήριγμα της προτίμησής του.

5

Όπως φαίνεται από το περιεχόμενο της σύστασης του Γενικού Διευθυντή, όπως αναφέρθηκε προηγούμενα, αποκαλύπτονται οι λόγοι της προτίμησής του. Η προσωπική γνώση του Γενικού Διευθυντή για τους υποψηφίους αποκαλύπτεται επίσης από τη σύστασή του και δεν μπορεί να λησθεί ότι βασίστηκε σε άγνωστα στοιχεία, τα οποία δεν καταγράφονται. Όταν η σύσταση είναι εναρμονισμένη προς τα στοιχεία του φακέλου δεν απαιτείται η καταγραφή των στοιχείων που βασίζεται. Στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Απέητος κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 64, ημερομηνίας 29/1/1991 έχουν λησθεί σχετικά τα ακόλουθα:-

10

15

“Επιχειρηματολογήθηκε ότι ο Αρχηγός έλαβε υπόψη πληροφορίες που τέθηκαν ενώπιόν του και προσωπικές του εκτιμήσεις και δεν τήρησε πρακτικά γι’ αυτές.

20

.....

Η τήρηση πρακτικού είναι επιβεβλημένη, όταν η προσωπική γνώση είναι αντίθετη ή συγκρούεται με τα στοιχεία του φακέλου. Εάν τα στοιχεία του φακέλου είναι σύμφωνα, τότε σημαίνει ότι η προσωπική γνώση δεν άσκησε ουσιαστική επιρροή ούτε για σκοπούς αιτιολογίας, ούτε για σκοπούς δικαστικού ελέγχου.”.

25

30

Οι πληροφορίες που πήρε ο Γενικός Διευθυντής για τους υποψηφίους από τους “προϊσταμένους” των υποψηφίων, σύμφωνα με τη νομολογία, δεν είναι απαραίτητο να καταγράφονται (Βλέπε: *Κατερίνα Γεωργιάδου ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2480, *Σωτηρούλλα Μικαίου-Σολωμού και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 1904, *Ιωάννης Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 2360 και *Μιχαλάκης Ψωμά ν. Δημοκρατίας*) (1996) 4 Α.Α.Δ. 1905.

35

40

Η σύσταση δεν καθίσταται τρωτή επειδή απομονώνει ο Γενικός Διευθυντής τα στοιχεία που ο συστηθείς συγκεντρώνει σε αυξημένο βαθμό σε σύγκριση με τους υπόλοιπους υποψηφίους (*Μιχαλάκης Ψωμά ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω)). Ούτε καθίσταται η σύσταση παράνομη από την αναφορά σε στοιχεία για τα οποία οι υποψήφιοι αξιολογήθηκαν στις εκθέσεις (*Παναγιώτου ν. Δημοκρατίας*).

τίας (ανωτέρω)). Ούτε τα στοιχεία αυτά καθίστανται εξωγενή επειδή οι υποψηφίοι αξιολογήθηκαν γι' αυτά (*Μικαίου-Σολωμού ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω)).

Η υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους στα στοιχεία των διοικητικών και οργανωτικών ικανοτήτων διαπιστώνεται από το περιεχόμενο των φακέλων των υποψηφίων. Το ενδιαφερόμενο μέρος αξιολογείτο πάντοτε ως εξάιρετος στα στοιχεία "Διευθυντική/Εποπτική ικανότης" και "Ηγετική ικανότης" με εξαίρεση το 1985 και 1991 που υποβιβάστηκε από την ΕΔΥ σε πολύ ικανοποιητικά λόγω μη επαρκούς αιτιολόγησης. Το ίδιο συνέβηκε και με τον αιτητή.

Όσον αφορά τον αιτητή, στις χρονιές 1989, 1987, 1986, 1985, 1984 και 1975 αξιολογήθηκε ως "λίαν καλώς" στο στοιχείο "Ηγετική ικανότης" και στις χρονιές 1987, 1985, 1984, 1983, 1982, 1981 και 1979 επίσης ως "λίαν καλώς" στο στοιχείο "Διευθυντική/Εποπτική ικανότης".

Επομένως, όσον αφορά το θέμα της αξίας όπως διαγράφεται μέσα από τις αξιολογήσεις, η σύσταση του Γενικού Διευθυντή υπέρ του ενδιαφερόμενου μέρους δεν έρχεται σε αντίθεση με τα στοιχεία των φακέλων. Το ίδιο ισχύει και για την αρχαιότητα. Η διαπίστωση του Γενικού Διευθυντή ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει σε αρχαιότητα είναι ορθή. Από τα στοιχεία των φακέλων είναι εμφανές ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει σε αρχαιότητα κατά 2 χρόνια και 8 μήνες στην τελευταία θέση που κατείχε, του Λειτουργού Εμπορίου Α'.

Το ενδιαφερόμενο μέρος συστήθηκε επίσης από το Γενικό Διευθυντή και λόγω της ισχυρής προσωπικότητάς του. Το στοιχείο όμως αυτό της προσωπικότητας είναι άμεσα συνδεδεμένο με την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης, όπως αναφέρονται στο Σχέδιο Υπηρεσίας, και δεν αποτελεί εξωγενές στοιχείο (Βλέπε: *Βράχος Χ'Χάννας ν. Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 2720).

Αν η σύσταση του Προϊσταμένου έπρεπε να αναφέρεται μόνο στην αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα, δεν θα υπήρχε λόγος να προνοείται στο Νόμο ως ένα πρόσθετο στοιχείο που λαμβάνεται υπ' όψη από την ΕΔΥ. Η σύσταση αποτελεί ανεξάρτητο στοιχείο κρίσης το οποίο μπορεί να αποκαλύψει ικανότητες και πτυχές της προσωπικότητας των υποψηφίων που δεν είναι δυνατό να διακριβωθούν από τα στοιχεία που περιέχονται στους φακέλους.

Είναι επίσης η θέση του αιτητή ότι η ΕΔΥ δεν διεξήγαγε καμιά

απολύτως έρευνα για να διαπιστώσει κατά πόσο το ενδιαφερόμενο μέρος γνώριζε πολύ καλά την Ελληνική γλώσσα. Ο ισχυρισμός αυτός του αιτητή δεν ευσταθεί. Το Σχέδιο Υπηρεσίας δεν προϋποθέτει ως απαραίτητο προσόν τη γνώση οποιασδήποτε γλώσσας σε

5 οποιοδήποτε επίπεδο. Είναι γεγονός ότι το προσόν της πολύ καλής γνώσης της Ελληνικής γλώσσας απαιτείτο ως απαραίτητο προσόν για διορισμό στη θέση Λειτουργού Εμπορίου. Η εγκυρότητα του διορισμού του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση εκείνη δεν μπορεί να κριθεί με την παρούσα διαδικασία και ο διορισμός

10 του τεκμαίρεται ως νόμιμος. Σύμφωνα με τη νομολογία, αν το προσόν αυτό απαιτείτο από τα Σχέδια Υπηρεσίας άλλης προηγούμενης θέσης που κατείχε το ενδιαφερόμενο μέρος, τότε τεκμαίρεται ότι το κατέχει και δεν χρειάζεται περαιτέρω έρευνα (Βλέπε: *Δημοκρατία v. Π. Πογιατζή* (1992) 3 Α.Α.Δ. 422).

15

Απομένει για διερεύνηση το θέμα των προσόντων του ενδιαφερόμενου μέρους.

Είναι δεκτό ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατέχει τα απαραίτητα προσόντα για προαγωγή. Εκείνο που αμφισβητείται είναι η κατοχή από αυτόν του πλεονεκτήματος του Σχεδίου Υπηρεσίας. Το ενδιαφερόμενο μέρος πιστώθηκε με το πλεονέκτημα αυτό τόσο από το Γενικό Διευθυντή όσο και από την ΕΔΥ.

25 Το Σχέδιο Υπηρεσίας προνοεί σχετικά τα ακόλουθα:-

“Απαιτούμενα προσόντα:

30 (1) Ζετής τουλάχιστον υπηρεσία στη θέση Λειτουργού Εμπορίου Α΄.

(2) Ακεραιότητα χαρακτήρα, οργανωτική και διοικητική ικανότητα, πρωτοβουλία, υπευθυνότητα και ευθικρισία.

35 (3) Μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλος σε κατάλληλο θέμα σχετικό με τις αρμοδιότητες του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας θα αποτελεί πλεονέκτημα.”.

40 Το ενδιαφερόμενο μέρος είναι κάτοχος του τίτλου Bachelor of Arts στην Ιστορία και του τίτλου Master of International Affairs με ειδικότητα στα Διεθνή Οικονομικά, το Διεθνές Δίκαιο και την Οργάνωση. Είναι η θέση του δικηγόρου του αιτητή ότι ο τίτλος του ενδιαφερόμενου μέρους Master of International Affairs είναι το προσόν με το οποίο διορίσθηκε αρχικά στη θέση Λειτουργού

Εμπορίου με βάση τη Σημείωση 2 του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης εκείνης.

Δεν υπάρχει ένδειξη στο φάκελο του ενδιαφερόμενου μέρους με ποια προσόντα έχει διοριστεί στη θέση του Λειτουργού Εμπορίου, ούτε και με ποια παράγραφο του Σχεδίου Υπηρεσίας κρίθηκε τότε ότι ικανοποιούσε. 5

Με μια θεώρηση των προσόντων και των προνοιών του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης Λειτουργού Εμπορίου, εξάγεται το συμπέρασμα ότι πρέπει να διορίσθηκε με βάση τη Σημείωση 2. Η παράγραφος (1) των προσόντων του Σχεδίου Υπηρεσίας απαιτούσε:- 10

“Πανεπιστημιακό Δίπλωμα ή Τίτλο ή ισότιμο προσόν στις Οικονομικές ή Εμπορικές Επιστήμες ή τη Διοίκηση Επιχειρήσεων.....”. 15

Και η Σημείωση (2):-

“Για σκοπούς εφαρμογής του Νόμου 53/1983 μπορούν επίσης να διοριστούν και πρόσωπα που υπηρετούσαν στο Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας έστω και αν δεν κατέχουν τα στο (1) απαιτούμενα προσόντα, νοουμένου ότι κατέχουν Πανεπιστημιακό Δίπλωμα ή Τίτλο, ως και μεταπτυχιακό προσόν στις Διεθνείς Σχέσεις.”. 20 25

Εφ’ όσον, λοιπόν, το ενδιαφερόμενο μέρος δεν κατείχε τα προσόντα της παραγράφου (1) αφού το Πανεπιστημιακό Δίπλωμα του δεν ήταν σχετικό με τα απαιτούμενα, αβίαστα εξάγεται το συμπέρασμα ότι διορίσθηκε με βάση τη Σημείωση (2) του Σχεδίου Υπηρεσίας. 30

Η εισήγηση του δικηγόρου του ενδιαφερόμενου μέρους ότι η κατοχή του μεταπτυχιακού προσόντος ήταν δεδομένη και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί αφού απαιτείτο και από το Σχέδιο Υπηρεσίας με βάση το οποίο διορίσθηκε, δεν ευσταθεί. Το Σχέδιο Υπηρεσίας με βάση το οποίο διορίσθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος απαιτούσε το εν λόγω προσόν ως απαραίτητο για διορισμό και όχι ως πλεονέκτημα. Επομένως, ναι μεν η κατοχή του είναι δεδομένη δεν είναι όμως δεδομένη και η θεώρησή του ως πλεονεκτήματος. Το ενδιαφερόμενο μέρος δεν κατείχε πρώτο Πανεπιστημιακό Δίπλωμα στις Εμπορικές, Οικονομικές Επιστήμες ή στη Διοίκηση Επιχειρήσεων. Επομένως, μπορεί να θεωρηθεί ότι ο Μεταπτυχιακός τίτλος του, σε συνδιασμό με το δίπλωμά του στην Ιστορία, ήταν απαραί- 35 40

τητο προσόν για το διορισμό του στη θέση Λειτουργού Εμπορίου.

5 Ο δικηγόρος του ενδιαφερόμενου μέρους υπέβαλε ότι η ερμηνεία και εφαρμογή του Σχεδίου Υπηρεσίας και η διαπίστωση των προσόντων των υποψηφίων εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της ΕΔΥ και το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η ερμηνεία που δόθηκε ήταν εύλογα επιτρεπτή.

10 Συμφωνώ με την εισήγηση αυτή. Η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του διορίζοντος οργάνου και το Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο αν η ερμηνεία που δόθηκε δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή (Βλέπε: *Κλ. Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318, *Papaleontiou ν. Republic* (1987) 3 C.L.R. 211).

15 Η κατοχή προσόντος που συνιστά πλεονέκτημα σύμφωνα με τα Σχέδια Υπηρεσίας έχει σημασία, παραγνώρισή του δε από το διορίζον όργανο πρέπει να αιτιολογείται ειδικά (Βλέπε: *Α. Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (αρ. 1)* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1443).

20 Έχει νομολογιακά καθιερωθεί ότι το ίδιο προσόν δεν μπορεί να είναι ταυτόχρονα και αναγκαίο απαιτούμενο για διορισμό και πρόσθετο. Διαφορετικά το ίδιο πτυχίο θα λαμβανόταν υπ' όψη και θα προσμετρούσε για δύο διαφορετικούς σκοπούς (Βλέπε: *Κώστας Κυριακίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 851, *Γεωργία Δημητριάδου Hardacre ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 182, *Νίκη Ματθαίου ν. Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 1088, *Ανδρέας Γεωργίου ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω), *Μ. Μιλτιάδους ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1381 και *Βασιλική Χαραλάμπους ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1953).

35 Καταλήγω, κατά συνέπεια, ότι η ΕΔΥ εσφαλμένα και πεπλανημένα θεώρησε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε πρόσθετο προσόν όπως απαιτείται από το Σχέδιο Υπηρεσίας. Η διαπίστωση πλάνης ως προς το πραγματικό γεγονός δεν συνεπάγεται ακυρότητα αυτομάτως. Η πλάνη πρέπει να είναι ουσιώδης, δηλαδή, να προκύπτει ότι έχει επιδράσει αποφασιστικά στην τελική κρίση (Βλέπε: *Παπαϊωάννου και Άλλοι (Αρ. 2) ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 713 και *Θάλεια Γαλανού και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1996) 3 Α.Α.Δ. 43).

40 Ας δούμε, επομένως, το σύνολο των περιστατικών, αφού όπως είναι νομολογημένο, είναι από τη συνεκτίμησή τους που σε κάθε περίπτωση κρίνεται η επενέργεια της πλάνης.

Είναι αποδεκτό ότι τόσο το ενδιαφερόμενο μέρος όσο και ο αιτητής κατέχουν τα υπό του Σχεδίου Υπηρεσίας απαιτούμενα προσόντα.

Όσον αφορά την αξία, η κρίση της ΕΔΥ η οποία δέχθηκε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν υστερεί του αιτητή, συνάδει απόλυτα με τα στοιχεία των φακέλων. Η ισχυρή δε σύσταση του Γενικού Διευθυντή υπέρ του ενδιαφερόμενου μέρους δεν έχει βασισθεί στο γεγονός ότι κατείχε επιπρόσθετο προσόν το οποίο ήταν εσφαλμένο, αλλά στην αξία και την αρχαιότητά του. Στη σύσταση του Γενικού Διευθυντή επικουρικά αναφέρεται το επιπρόσθετο προσόν για να δικαιολογήσει έτι περαιτέρω την προτίμησή του προς το ενδιαφερόμενο μέρος.

Η ΕΔΥ στην απόφασή της αφού σημειώνει ότι έλαβε υπ' όψη τις Εμπιστευτικές/Υπηρεσιακές Εκθέσεις των υποψηφίων και αφού συνεκτίμησε τα ουσιώδη στοιχεία με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια και αφού έλαβε σοβαρά υπ' όψη τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή, απεφάσισε να προάξει το ενδιαφερόμενο μέρος. Στο τέλος δε της απόφασής της και αφού αξιολόγησε τους υποψηφίους και προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος, σημειώνει ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει σε αρχαιότητα, δεν υστερεί σε αξία, διαθέτει το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας και έχει την αιτιολογημένη σύσταση του Γενικού Διευθυντή.

Η υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους σε αρχαιότητα είναι δεδομένη και δεν αμφισβητήθηκε.

Η αντίληψη πως η ΕΔΥ, κατά την αποτίμηση των κριτηρίων, πρόσδωσε βαρύτητα στην πεπλανημένη θέση ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κατείχε επιπρόσθετο προσόν, είναι εσφαλμένη.

Τόσο η σύσταση του Γενικού Διευθυντή όσο και η απόφαση της ΕΔΥ έδωσαν βαρύτητα στην αξία και την αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους και επικουρικά αναφέρθηκαν στο επιπρόσθετο προσόν. Η εσφαλμένη αναφορά στο επιπρόσθετο προσόν τόσο στη σύσταση του Γενικού Διευθυντή όσο και στην απόφαση της ΕΔΥ, δεν επηρέασε ουσιωδώς την τελική κρίση της τελευταίας. Το βάθος της κρίσης της ΕΔΥ ως προς το ποιος είναι ο καταλληλότερος για προαγωγή δεν αφαιρείται εξ αιτίας της πλάνης ως προς το επιπρόσθετο προσόν. Η κρίση της ΕΔΥ βασίσθηκε στην υπεροχή σε αξία και αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους και στην ισχυρή σύσταση του Γενικού Διευθυντή. Καταλήγω, κατά συνέπεια, ότι η εσφαλμένη αντίληψη του Γενικού Διευθυντή και τελικά της ΕΔΥ

ως προς το θέμα του “πρόσθετου προσόντος” δεν επηρέασε ουσιωδώς την κρίση της κατά τη λήψη της απόφασης.

5 Ο αιτητής ισχυρίζεται ακόμα ότι η απόφαση της ΕΔΥ είναι αναιτιολόγητη. Ο ισχυρισμός είναι αβάσιμος. Υπάρχει σαφής και ικανοποιητική αιτιολογία της επίδικης απόφασης, η οποία εν πάση περιπτώσει συμπληρώνεται από το περιεχόμενο των φακέλων.

10 Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.